

[Hanne Reintoft.]

nogen betydning for selskabernes udbyttepolitik, men selv om den opretholdes, har kapitalisterne fortsat mulighed for at få 25 pct. i udbytte, og endvidere kan de overføre fortjenester til næste regnskabsår, så der igen bliver tale om camouflager af udbyttet. Der er ikke tale om det mindste indgreb i selskabernes udbytter; tværtimod virker loven begunstigende, idet virksomhederne kan og sandsynligvis også vil misbruge loven til at bremse lønglidninger. Om lønglidninger må man sige, at efter det kæmpebe- drag, overenskomstaffalerne har været, er det kun en opfordring til dansk arbejder- klasse til omgående at begynde at aktionere for at skaffe sig lønglidning, for at skaffe sig den lønforhøjelse, de ikke fik ved LOs for- handlinger med Dansk Arbejdsgiverfore- ning.

Aktionærernes guldregn vil fortsætte, medens der reelt vil ske store prisstigninger for monopolerne til skade for lønmodtagerne og de små selvstændige erhvervsdrivende. De små virksomheder vil som sagt meget hurtigt blive udkonkurreret med denne poli- tik, og de vil tvinges til at opgive deres virk- somhed mod deres livsmål og mod deres ihærdige kamp for at bevare et lille marked ud af monopolernes store og stadig stigende markedsområde.

Med lovforslagenes gennemførelse vil vi underkaste os monopolernes herredømme endnu mere, og alle ved, at monoptilsynet dels med sin kompetence, dels med sin per- sonalebesætning intet kan stille op med så umulig en lovgivning, som vi selvfølgelig ikke vil støtte.

Erling Dinesen: Må jeg først for en ordens skyld understrege, at jeg er helt enig i det, fru Lis Groes har fremført. Jeg vil blot gerne føje nogle synspunkter til vedrørende enkelte bestemmelser i prislovforslaget, først og fremmest den efter min opfattelse mere end mærkelige bestemmelse, der findes i § 5, stk. 5, om, i hvilket omfang lønstigninger kan indregnes i priserne. Jeg synes ikke,

bestemmelserne bliver mere klare og ej hel- ler mere forståelige, når man gransker be- mærkningerne til denne paragraf.

Det bestemmes her bl. a., at kun lønstig- ninger, hvis størrelse er fastlagt ved ordi- nært fornyede overenskomster, kan indreg- nes i priserne, og så føjes det til, at der ved opgørelsen af disse lønstigninger skal foreta- ges fradrag af de beløb, der overenskomst- mæssigt kan modregnes. Det betyder, hvis jeg har forstået det rigtigt, at loven dels i realiteten sætter minimallønssystemet ud af kraft, dels kommer til at betyde, at den modregningsret, arbejdsgiverne har opnået, i de fleste tilfælde bliver gjort til en modreg- ningspligt, fordi de pågældende virksomhe- der selv skal bære udgiften, såfremt de ikke modregner. Det er altså langt mere videre- gående regler end dem, der er indeholdt i mæglingforslaget, hvor der står:

„Der er adgang til modregning i ikke- overenskomstmæssige tillæg, personlige tillæg o. lign.“

Der er altså kun en adgang til modreg- ning i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren eller hvor parterne er enige om at skønne det rimeligt og naturligt. Men der vil jo være mange, mange tilfælde, hvor modregning vil være både urimelig og unaturlig, og det skal altså efter lovforslaget ske alligevel, såfremt denne lønstigning skal godkendes som en driftsudgift. Det får i virkeligheden den virkning, at det mæglingforslag, som også regeringen har accepteret — sådan har jeg forstået det — forringes ganske betydeligt, såfremt prislovforslaget vedtages i den nuværende skikkelse.

Forholdet er også det, at modregningsret- ten, som den er sat ind i mæglingforslaget, er begrænset af den praksis og de overens- komstbestemmelser, der findes inden for de enkelte overenskomstområder. Jeg kan altså ikke se rettere, end at man med dette lov- forslag går imod forudsætningerne for reg- lerne i mange kollektive overenskomster.

Selve overenskomsternes løfteparagraf vil man også i alle tilfælde, så vidt jeg kan se, bidrage til at sætte ud af kraft for store